

N. Nielsen: Siden jeg har hørt det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgtreds (Berg) udtale sig, saa synes det for mig at lysne over disse Baneanlæg, idet han jo nemlig bestemte betone, at det han egentlig havde tilsigtet, i alt Fald det, der var det Grundvæsentlige ved de mange Vædringsforslag, det var det, som nu er tilbage under Nr. 19 og som vil blive afstemt om lidt sammen med dette Afsnit, nemlig at denne Lov træder i Kraft samtidig med Lov om Anlæg af en Jernbane fra Hobro til Vøgstør. Jeg og mange af dem, der i Dag have stemt som jeg, have vel stemt mod hans Vædringsforslag, men ikke imod hans Principer, idet jeg er i det samme Tilfælde som min ærede Sidemand til Høire (Kavn) at jeg ogsaa er enig i en hel Del af disse Principer, medens jeg dog ikke tror, at vi paa dette Tidspunkt af Samlingen burde give det Udtryk i saadanne Forslag som disse og derfor have været nødt til at stemme imod. Det er ogsaa denne Sammentænkningssparagraf, om jeg saa maa sige, der er Grunden til, at Forhandlingen ved disse Jernbaneforslag er noget eiendommelig. Vi hørte jo det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgtreds (Tauber) forleden beklage sig over at være i en meget eiendommelig Stilling, thi naar den jytske Bane var for, saa fandt der en saglig Forhandling Sted, som kunde tage hele Mødet, og det fornøiede ham, men naar Slagelse Banen kom, saa var han og Meningsfæller helt afstaaet fra at faae selve denne for. Dette er dog ikke saa, thi han og Meningsfæller kunde i hvert Fald selv udtale sig om denne saa meget de vilde. Men det, at denne Bane er saa indviklet, laa jo netop i, at den Glæde, som et æret Medlem i Eftermiddag udtalte, at han mente Velgerne vilde føle ved at faae Slagelse Banen, ikke vilde være ublandet hele Landet over og det er ganske naturligt, idet andre Landsdele ikke godt ville kunne forstaa, efter nu i saa mange Aar at have troet at faae Baner paa mindre billige Vilkaar end Sjælland, at de saa det, efter at alle Banerne nu ere Statens, skulle have Bane uden noget som helst Tilskud, samtidig med at man vidste at der oppe i Landstinget laa en Lov og ventede, der ogsaa senere er kommet ned til os her, med Fordring om Tilskud. Det er derfor naturligt fra vort Standpunkt, at disse knyttes sammen, og det er dette, der giver Anledning til den Masse Vædringsforslag, men efter at der nu er afstemt over det Principale, lysner det igjen, og naar det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgtreds (Berg) har udtalt, at Hovedvægten lægges paa Forslag under Nr. 19,

vil den Afstemning, der snart falder, vistnok klare Næsten, og saa er der maaste Gaab om, at vi kan seile frem med de to Lovforslag med nogle Forandringer for det jydske Vedkommende, og faae dem begge ud i denne Samling, og det er det, jeg og andre har søgt at naae, hvis det kunde være muligt. Jeg har egentlig bedet om Ordet for at udtale mig om mit Underædringsforslag under Nr. 22. Det er jo ogsaa ved den eiendommelige Maade, hvorpaa vi ere komne til at stille Vædringsforslag, kommet til at slutte sig til Forslaget om Slagelse—Næstved Banen, skøndt det angaar en Bane fra Viborg til Herning, men siden det nu er kommet til at staa der, vil jeg, inden jeg tager det tilbage, hvad vel Enhver har hørt af min Udtalelse naturligvis bliver Følgen, udtale nogle Betragtninger om det. Man har lige overfor os, der have ment det berettiget at knytte Banerne sammen, gjort gjældende, at det var rigtigere at tage det, vi kunde faae. Den sjællandske Bane, har man sagt, laa klart og rent for, det var en Stambane, og derfor skulde der ikke ske noget Tilskud til den. Det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgtreds (Klein) gjorde forleden Dag meget stærkt gjældende, og det er heller ikke fra nogen Side bestridt med Grunde, der nær kan veie op mod dem, han gav for sin Anskuelse, at naar Vøgstør—Viborg Banen blev anlagt, havde den fuldt saa meget Karakteren af en Stambane som Slagelse—Næstved Banen, og den saar det endnu i betydeligere Grad, hvad Enhver vil kunne overbevise sig om ved at se paa Kortet, hvis vi gaa til en Forsættelse af Skjern—Banen, som gaar i sydvestlig Retning, saa har vi Forbindelsen med Esbjerg. Jeg skal ikke udtale mig videre om Vøgstør—Viborg Banen, idet jeg antager, at det efter den foregaaende Forhandling ligger klart for, i alt Fald sik jeg det Indtryk, at det vil blive den Linie, dette Thing vil samle sig om. Jeg vil kun gjøre opmærksom paa, at saa vil det være naturligt, ja, man kunde fristes til med en æret Landstingsmand at sige, at det maa være en Nødvendighed, der følger af sig selv, at saa maa Fortættelsen komme. Efter at vi have faaet Baner, som vi har i Sjælland paa Ost- og Vestkysten, mod Nord og mod Syd, og naar vi have store Strækninger liggende Nord og Syd for Lerbannet over Herning, saa vil der komme til at ligge Baner, som endnu mere have Karakteren af Stambaner, som vil komme til at gaa i to Retninger enten mod Sydvest eller mod Sydøst, enten pegende mod Esbjerg eller mod Kjøbenhavn, og da vil det vise sig, at Retningen Esbjerg, som er den betyde-